

האמורא רבי יוחנן (רבי יוחנן בר נפחא) 125 מחלוקות

ברכות ד:ב	ואב"א קרא ושניהם מקרא אחד דרשו דכתיב (דברים ו, ז) בשכבך ובקומך ר' יוחנן סבר מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש ואח"כ תפלה אף שכיבה נמי ק"ש ואח"כ תפלה ר' יהושע בן לוי סבר מקיש שכיבה לקימה מה קימה ק"ש סמוך למטתו אף שכיבה נמי ק"ש סמוך למטתו
ברכות ד:ב	רבי יהושע בן לוי אומר תפלות באמצע תקנום במאי קא מפלגי אי בעית אימא קרא איבע"א סברא איבע"א סברא דר' יוחנן סבר גאולה מאורתא נמי הוי אלא גאולה מעלייתא לא הויא אלא עד צפרא ור' יהושע בן לוי סבר כיון דלא הויא אלא מצפרא לא הויא גאולה מעלייתא
ברכות יא:ב	א"ר יהודה אמר שמואל השכים לשנות עד שלא קרא ק"ש צריך לברך משקרא ק"ש א"צ לברך שכבר נפטר באהבה רבה אמר רב הונא למקרא צריך לברך ולמדרש א"צ לברך ור' אלעזר אמר למקרא צריך לברך ולמדרש צריך לברך למשנה א"צ לברך ור' יוחנן אמר אף למשנה נמי צריך לברך [אבל לתלמוד א"צ לברך] ורבא אמר אף לתלמוד צריך (לחזור ו) לברך
ברכות יג:ב	אמר רב יהודה על לבבך בעמידה על לבבך סלקא דעתך אלא אימא עד על לבבך בעמידה מכאן ואילך לא ורבי יוחנן אמר כל הפרשה כולה בעמידה
ברכות יד:ב	ירמיהו י' והשם אלהים אמת חוזר ואומר אמת או אינו חוזר ואומר אמת א"ר אבהו א"ר יוחנן חוזר ואומר אמת רבה אמר אינו חוזר ואומר אמת
ברכות כא:א	ור' אלעזר אמר ספק קרא קריאת שמע ספק לא קרא חוזר וקורא ק"ש ספק התפלל ספק לא התפלל אינו חוזר ומתפלל ורבי יוחנן אמר ולואי שיתפלל אדם כל היום כולו
ברכות לה:ב	דא"ר ינאי אין הטבל מתחייב במעשר עד שיראה פני הבית שנא' (דברים כו, יג) בערתי הקדש מן הבית ור' יוחנן אמר אפילו חצר קובעת שנא' (דברים כו, יב) ואכלו בשעריך ושבעו
ברכות לח:ב	רב חסדא משום רבינו ומנו רב שלקות מברכין עליהם בורא פרי האדמה ורבותינו היורדין מארץ ישראל ומנו עולא משמיה דר' יוחנן אמר שלקות מברכין עליהן שהכל נהיה בדברו
ברכות לט:ב	איתמר הביאו לפניהם פתיתין ושלמין אמר רב הונא מברך על הפתיתין ופוטרי את השלמין ור' יוחנן אמר שלמה מצוה מן המובחר אבל פרוסה של חטין ושלמה מן השעורין דברי הכל מברך על הפרוסה של חטין ופוטרי את השלמה של שעורין
ברכות מא:א	אמר רב טול ברוך טול ברוך אינו צריך לברך הבא מלח הבא לפתן צריך לברך ור' יוחנן אמר אפי' הביאו מלח זאמ הביאו לפתן נמי א"צ לברך
ברכות מב:ב	ועל כולן אם אמר שהכל וכו': אתמר רב הונא אמר חוץ מן הפת ומן היין ורבי יוחנן אמר אפי' פת ויין
ברכות מג:א	אמר רב לא שנו אלא פת דבעי הסבה אבל יין לא בעי הסבה ור' יוחנן אמר אפילו יין נמי בעי הסבה איכא דאמרי אמר רב לא שנו אלא פת דמהניא ליה הסבה אבל יין לא מהניא ליה הסבה ורבי יוחנן אמר אפילו יין נמי מהניא ליה הסבה
ברכות מד:א	רב חסדא אמר על הארץ ועל פירותיה ור' יוחנן אמר על הארץ ועל הפירות
ברכות מד:א	הכא מאי רב חסדא אמר על הארץ ועל פירותיה ור' יוחנן אמר על הארץ ועל הפירות
ברכות מה:א	אתמר שנים שאכלו כאחת פליגי רב ורבי יוחנן חד אמר אם רצו לזמן מזמנין וחד אמר אם רצו לזמן אין מזמנין
ברכות נג:ב	כמה שיעור עכול א"ר יוחנן כל זמן שאינו רעב וריש לקיש אמר כל זמן שיצמא מחמת אכילתו
ברכות נט:ב	בנה בית חדש וקנה כלים חדשים וכו': א"ר הונא לא שנו אלא שאין לו כיוצא בהן אבל יש לו כיוצא בהן א"צ לברך ור' יוחנן אמר אפילו יש לו כיוצא בהן צריך לברך
ברכות סא:ב	לא יקל אדם את ראשו כנגד שער המזרח שהוא מכוון כנגד בית קדשי הקדשים וכו': אמר רב יהודה אמר רב לא אמרו אלא מן הצופים ולפנים וברואה איתמר נמי א"ר אבא בריה דרבי חייה בר אבא הכי אמר רבי יוחנן לא אמרו אלא מן הצופים ולפנים וברואה ובשאיין גדר ובזמן שהשכינה שורה
שבת נב:א	מאי יוצאין ומאי נמשכין אמר רב הונא או יוצאין כרוכין או נמשכין ושמואל אמר יוצאין נמשכין ואין יוצאין כרוכין

האמורא רבי יוחנן (רבי יוחנן בר נפחא) 125 מחלוקות

<p>דתנן אין בין י"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד א"ר יהודה אמר שמואל לא שנו אלא לחזק אבל לנוי מותר וכמה לנוי ר' יוחנן אמר חמש בזה וחמש בזה ור' חנינא אמר שבע בזה ושבע בזה</p>	<p>שבת ס:ב</p>
<p>א"ל ר' יוחנן לרב שמן בר אבא אסברא לך לדידי שתים מכאן ושתים מכאן ואחת בתרסיותיו לרבי חנינא ג מכאן וג' מכאן ואחת בתרסיותיו</p>	<p>שבת ס:ב</p>
<p>איתמר רב ושמואל דאמרי תרווייהו אפילו תינוק שנשבה בין הנכרים וגר שנתגייר לבין הנכרים כהכיר ולבסוף שכח דמי וחייב ורבי יוחנן ורבי שמעון בן לקיש דאמרי תרווייהו דוקא הכיר ולבסוף שכח אבל תינוק שנשבה בין הנכרים וגר שנתגייר לבין הנכרים פטור</p>	<p>שבת סח:ב</p>
<p>א"ל רבינא לרב אשי דאיתידע ליה קודם הפרשה פליגי ובהא פליגי דמר סבר ידיעות מחלוקות ומר סבר הפרשות מחלוקות אבל לאחר הפרשה מודי ליה ריש לקיש לרבי יוחנן דחייב שתים או דילמא דאיתידע ליה לאחר הפרשה פליגי ובהא פליגי דמר סבר הפרשות מחלוקות ומר סבר כפרות מחלוקות</p>	<p>שבת עא:ב</p>
<p>איתמר אכל שני זיתי חלב בהעלם אחד ונודע לו על הראשון וחזר ונודע לו על השני ר' יוחנן אמר חייב שתים וריש לקיש אמר אינו חייב אלא אחת רבי יוחנן אמר חייב (ויקרא ד, ב) מחטאתו ונסלח לו</p>	<p>שבת עא:ב</p>
<p>א"ר יוחנן הטווה צמר שעל גבי בהמה בשבת חייב שלש חטאות אחת משום גוזז ואחת משום מנפץ ואחת משום טווה רב כהנא אמר אין דרך גזיזה בכך ואין דרך מנפץ בכך ואין דרך טווי בכך</p>	<p>שבת עד:ב</p>
<p>כי אתא רבין אמר המוציא תבן כמלא פי פרה לגמל דכולי עלמא לא פליגי דחייב כי פליגי במוציא עצה כמלא פי פרה לפרה ואיפכא איתמר ר' יוחנן אמר פטור ריש לקיש אמר חייב ר' יוחנן אמר פטור אכילה על ידי הדחק לא שמה אכילה ריש לקיש אמר חייב אכילה ע"י הדחק שמה אכילה</p>	<p>שבת עו:א</p>
<p>כי אתא רב דימי אמר המוציא תבן כמלא פי פרה לגמל ר' יוחנן אמר חייב ר"ש בן לקיש אמר פטור</p>	<p>שבת עו:א</p>
<p>אמר חזקיה לא שנו אלא בקופה מליאה קישואין ודלועין אבל מליאה חרדל חייב אלמא קסבר אגד כלי לא שמיה אגד ור' יוחנן אמר אפי' מליאה חרדל פטור</p>	<p>שבת צ:ב</p>
<p>אמר חזקיה לא שנו אלא בקופה מליאה קישואין ודלועין אבל מליאה חרדל חייב אלמא קסבר אגד כלי לא שמיה אגד ור' יוחנן אמר אפי' מליאה חרדל פטור</p>	<p>שבת צא:ב</p>
<p>איתמר חרדל שלשו מע"ש למחר אמר רב ממחו בכלי אבל לא ביד א"ל שמואל ביד אטו כל יומא ממחו ליה ביד מאכל חמורים הוא אלא אמר שמואל ממחו ביד ואינו ממחו בכלי אתמר ר"א אמר אחד זה ואחד זה אסור ורבי יוחנן אמר אחד זה ואחד זה מותר</p>	<p>שבת קמ:א</p>
<p>איתמר רבי חנינא אומר מזל מחכים מזל מעשיר ויש מזל לישראל רבי יוחנן אמר אין מזל לישראל ואזדא רבי יוחנן לטעמיה דא"ר יוחנן מניין שאין מזל לישראל שנאמר (ירמיהו ג, ב) כה אמר ה' אל דרך הגוים אל תלמדו ומאותות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה הם יחתו ולא ישראל</p>	<p>שבת קנו:א</p>
<p>אמר שמואל אין ביטול רשות מחצר לחצר ואין ביטול רשות בחורבה ורבי יוחנן אמר יש ביטול רשות מחצר לחצר ויש ביטול רשות בחורבה</p>	<p>עירובין סו:ב</p>
<p>אמר רב יהודה אמר שמואל י' בתים זה לפניו מזה פנימי נותן את עירובו ודיו ור' יוחנן אמר אפילו חיצון חיצון בית שער הוא חיצון של פנימי במאי קמיפליגי מר סבר בית שער דיחיד שמיה בית שער ומ"ס לא שמ' בית שער</p>	<p>עירובין עה:ב</p>
<p>כותל שבין ב' חצירות גבוה עשרה ורוחב ארבעה מערבין שנים ואין מערבין אחד היו בראשו פירות אלו עולין מכאן ואוכלין ואלו עולין מכאן ואוכלין ובלבד שלא יורידו למטן נפרצה הכותל עד עשר אמות מערבין שנים ואם רצו מערבין אחד מפני שהוא כפתח יותר מכאן מערבין אחד ואין מערבין שנים: גמ' אין בו ארבעה מאי אמר רב אויר שתי רשויות שולטת בו לא יזיז בו אפילו מלא נימא ורבי יוחנן אמר אלו מעלין מכאן ואוכלין ואלו מעלין מכאן ואוכלין</p>	<p>עירובין עו:ב</p>
<p>אמר רב אויר ב' רשויות שולטת בו ולא יזיז בו מלא נימא ורבי יוחנן אמר אלו מעלין מכאן ואוכלין ואלו מעלין מכאן ואוכלין</p>	<p>עירובין פז:ב</p>
<p>אמר רב יהודה שתי שורות שאמרו מן הארץ ועד שמי קורה ורבי יוחנן אמר שורה אחת כמין גאם</p>	<p>פסחים ח:ב</p>

האמורא רבי יוחנן (רבי יוחנן בר נפחא) 125 מחלוקות

<p>דאתמר היסח הדעת רבי יוחנן אמר פסול טומאה הוי ורבי שמעון בן לקיש אמר פסול הגוף הוי רבי יוחנן אמר פסול טומאה הוי שאם יבא אליהו ויטהרנה שומעין לו רבי שמעון בן לקיש אומר פסול הגוף הוי שאם יבא אליהו ויטהרנה אין שומעין לו</p>	<p>פסחים לד:א</p>
<p>והאי תנא ביום טוב של פסח קאי תניא נמי הכי בית שמאי אומרים אין אופין פת עבה ביום טוב ובית הלל מתירין</p>	<p>פסחים לז:א</p>
<p>מאי יקרות וקפאון א"ר אלעזר זה אור שיקר בעולם הזה וקפוי לעולם הבא ר' יוחנן אמר אלו נגעים ואהלות שיקרין הן בעוה"ז וקפויין הן לעולם הבא ור' יהושע בן לוי אמר אלו בני אדם שיקרין הן בעולם הזה וקפויין הן לעוה"ב</p>	<p>פסחים נא:</p>
<p>זכריה יד, כ ביום ההוא יהיה על מצלות הסוס קדש לה' מאי מצלות הסוס א"ר יהושע בן לוי עתיד הקב"ה להוסיף על ירושלים עד שהסוס רץ ומציל ר' אלעזר אמר כל מצילות שתולין לסוס בין עיניו יהיה קדש לה' ור' יוחנן אמר כל ביזה שבוזזין ישראל עד שעה שהסוס רץ ומציל יהיה קדש להשם</p>	<p>פסחים נא:</p>
<p>דאיתמר שבועה שאוכל ככר זו היום ועבר היום ולא אכלה ר' יוחנן ור"ש בן לקיש דאמרי תרוייהו אינו לוקה רבי יוחנן אמר אינו לוקה משום דהוה ליה לאו שאין בו מעשה וכל לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו אבל התראת ספק שמה התראה ור"ש בן לקיש אמר אינו לוקה משום דהוה ליה התראת ספק והתראת ספק לא שמה התראה אבל לאו שאין בו מעשה לוקין עליו</p>	<p>פסחים סג:ב</p>
<p>דתנן השוחט תודה לפנים ולחומה חוץ לחומה לא קדש הלחם מאי חוץ לחומה רבי יוחנן אמר חוץ לחומת בית פאגי אבל חוץ לחומת העזרה קדיש ולא בעינן על בסמוך רבי שמעון בן לקיש אמר אפילו חוץ לחומת עזרה לא קדיש</p>	<p>פסחים סג:ב</p>
<p>אמר רבי שמעון בן לקיש לעולם אינו חייב עד שיהא החמץ לשוחט או לזורק או לאחד מבני חבורה ועד שיהא עמו בעזרה ר' יוחנן אמר אע"פ שאין עמו בעזרה</p>	<p>פסחים סג:ב</p>
<p>איתמר אבר שאין עליו כזית בשר במקום זה ויש עליו כזית בשר במקום אחר רבי יוחנן אמר יש בו משום שבירת העצם רבי שמעון בן לקיש אמר אין בו משום שבירת עצם</p>	<p>פסחים פד:ב</p>
<p>איתמר רב ורבי חנינא אמרי בטלה מגילת תענית רבי יוחנן ורבי"ל אמרי לא בטלה מגילת תענית</p>	<p>ראש השנה יח:ד יומא ב:א</p>
<p>אמר רבה בר בר חנה א"ר יוחנן מקום היה בהר הבית ובירה שמו ור"ל אמר כל המקדש כולו קרוי בירה שנאמר (דברי הימים א כט, יט) הבירה אשר הכינותי</p>	<p>יומא לט:ב</p>
<p>אמר ר' ינאי עליית גורל מתוך קלפי מעכבת הנחה אינה מעכבת ורבי יוחנן אמר אף עלייה אינה מעכבת</p>	<p>יומא עג:ב</p>
<p>שופטים כ, כח ופנחס בן אלעזר בן אהרן עומד לפניו בימים ההם לאמר האוסיף עוד לצאת למלחמה עם בני בנימין אומר מצטרפותם אחי אם אחדל ויאמר ה' עלו כי מחר אתננו בידך כיצד נעשית רבי יוחנן אומר בולטות ריש לקיש</p>	<p>יומא עג:ב</p>
<p>איתמר חצי שיעור רבי יוחנן אמר אסור מן התורה ריש לקיש אמר מותר מן התורה</p>	<p>יומא עד:א</p>
<p>חצי שיעור רבי יוחנן אמר אסור מן התורה ריש לקיש אמר מותר מן התורה רבי יוחנן אמר אסור מן התורה כיון דחזי לאיצטרופי איסורא קא אכיל ריש לקיש אמר מותר מן התורה אכילה אמר רחמנא</p>	<p>סוכה מ:ב</p>
<p>מ"ט דר' אלעזר דכתיב (ויקרא כה, יג) בשנת היובל הזאת וגו' וסמך ליה וכי תמכרו ממכר דרך מקח ולא דרך חילול ורבי יוחנן מ"ט דכתיב כי יובל היא קדש מה קדש בין דרך מקח בין דרך חילול אף שביעית בין דרך מקח בין דרך חילול</p>	<p>סוכה מ:ב</p>
<p>א"ר יוחנן אתרוג בשביעי אסור בשמיני מותר סוכה אפי' בשמיני אסורה וריש לקיש אמר אתרוג אפילו בשביעי נמי מותר</p>	<p>סוכה מ:ב</p>
<p>אמר רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב שמיני ספק שביעי שביעי לסוכה ושמיני לברכה ור' יוחנן אמר שמיני לזה ולזה</p>	<p>סוכה מ:ב</p>
<p>נימא קסבר רב קדושה אחת היא והאמר רב הלכה כארבעה זקנים ואליאב דרבי אליעזר דאמר שתי קדושות הן אלא הכא בהכנה דרבה קמיפלגי רב אית ליה הכנה דרבה ורבי יוחנן לית ליה הכנה דרבה</p>	<p>ביצה ד:א</p>
<p>ואמר רב הונא אמר רב הלכה כדברי חכמים ושמואל אמר הלכה כרבי</p>	<p>ביצה מ:א</p>

האמורא רבי יוחנן (רבי יוחנן בר נפחא) 125 מחלוקות

<p>דתנן מאימתי כל אדם מותרין בלקט בשכחה ובפאה משילכו הנמושות בפרט ובעוללות משילכו עניים בכרם ויבואו בזיתים משתרד רביעה שניה מאי נמושות אמר ר' יוחנן סבי דאזלי אתיגרא ר"ל אמר לקוטי בתר לקוטי רב פפא אמר כדי להלך בשבילי הרשות דאמר מר מהלכין כל אדם בשבילי הרשות עד שתדר רביעה שניה רב נחמן בר יצחק אמר לבער פירות שביעית</p>	<p>תענית ו:ב</p>
<p>אמר רב יהודה אמר רב הלכה כרבי מאיר ורבי יוחנן אמר נהגו העם כרבי מאיר ורבא אמר מנהג כרבי מאיר</p>	<p>תענית כו:ב</p>
<p>א"ר יוחנן על כל המתים כולן מבפנים על אביו ועל אמו קורע מבחוץ אמר רב חסדא וכן לנשיא</p>	<p>מועד קטן כב:ב</p>
<p>ת"ר כל שלשים יום לנישואין מתה אשתו אסור לישא אשה אחרת עד שיעברו עליו שלשה רגלים רבי יהודה אומר רגל ראשון ושני אסור שלישי מותר ואם אין לו בנים מותר לישא לאלתר משום ביטול פריה ורביה הניחה לו בנים קטנים מותר לישא לאלתר מפני פרנסתן</p>	<p>מועד קטן כג:א</p>
<p>מאי הראיון רבי יוחנן אמר ראיית פנים בעזרה וריש לקיש אמר ראיית פנים בקרבן</p>	<p>חגיגה ז:א</p>
<p>אמר עולא בטופל חזקיה אמר טופלין בהמה לבהמה ואין טופלין מעות למעות ורבי יוחנן אמר טופלין מעות למעות ואין טופלין בהמה לבהמה</p>	<p>חגיגה ח:א</p>
<p>מאי תשלומין ר' יוחנן אמר תשלומין לראשון ור' אושעיא אמר תשלומין זה לזה מאי בינייהו א"ר זירא חיגר ביום ראשון ונתפשט ביום שני איכא בינייהו רבי יוחנן אמר תשלומין לראשון כיון דלא חזי בראשון לא חזי בשני ור' אושעיא אמר תשלומין זה לזה אע"ג דלא חזי בראשון חזי בשני</p>	<p>חגיגה ט:א</p>
<p>וכי איכא נכרי בהדיהו מאי הוי ר' יוחנן ורבי אלעזר חד אמר אימת נכרי עליהן וחד אמר אימת מלכות עליהן מאי בינייהו איכא בינייהו נכרי שאינו חשוב</p>	<p>חגיגה כו:א</p>
<p>תנא נאמנין בכלי חרס הדקין לקודש אמר ר"ל והוא שניטלין בידו אחת ורבי יוחנן אמר אפי' שאין ניטלין בידו אחת אמר ר"ל לא שנו אלא ריקנין אבל מלאין לא ורבי יוחנן אמר אפי' מלאים ואפילו אפיקרסותו לתוכו</p>	<p>חגיגה כו:א</p>
<p>איתמר ביאת כהן גדול באלמנה רבי יוחנן ורבי אלעזר חד אמר אינה פוטרת צרתה וחד אמר פוטרת צרתה</p>	<p>יבמות כב:ב</p>
<p>אמר אביי בביאה כולי עלמא לא פליגי דלא פטרה כי פליגי בחליצה רבי יוחנן סבר חליצת מעוברת שמה חליצה ביאת מעוברת לא שמה ביאה ר"ל סבר ביאת מעוברת לא שמה ביאה וחליצת מעוברת לא שמה חליצה אמר</p>	<p>יבמות לה:ב</p>
<p>ואיבעית אימא קרא רבי יוחנן סבר (דברים כה, ה) ובן אין לו אמר רחמנא והא לית ליה ור"ל סבר ובן אין לו עיין עליו</p>	<p>יבמות לה:ב</p>
<p>במאי קמפלגי איבעית אימא קרא ואיבעית אימא סברא איבעית אימא סברא רבי יוחנן סבר אם יבא אליהו ויאמר דהא דאיברא מפולי מפלה מי לאו בת חליצה ויבום היא השתא נמי תגלי מילתא למפרע ור"ל אמר תגלי מילתא למפרע לא אמרינן</p>	<p>יבמות לה:ב</p>
<p>איתמר מכר הבן בחיי האב ומת הבן בחיי האב ר' יוחנן אמר לא קנה לוקח וריש לקיש אמר קנה לוקח</p>	<p>יבמות לו:ב</p>
<p>ר' יוחנן אמר לא קנה לוקח קנין פירות קנין הגוף דמי ור"ל אמר קנה לוקח קנין פירות לאו קנין הגוף דמי</p>	<p>יבמות לו:ב</p>
<p>כי פליגי בחליצת קטן והכי איתמר חליצת קטן וחליצת גדול פליגי בה ר' יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר חליצת גדול עדיפא וחד אמר כי הדדי נינהו מאן דאמר חליצת גדול עדיפא דהא מצוה בגדול ואידך כי אמרינן מצוה בגדול לענין יבום אבל לענין חליצה כהדדי נינהו</p>	<p>יבמות לט:ב</p>
<p>כי אתא רבין אמר עשה בה מאמר ביבמתו דברי הכל אכלה יש לו אח חלל דברי הכל אינה אוכלת לא נחלקו אלא שנתן לה גט רבי יוחנן אמר אוכלת ריש לקיש אמר אינה אוכלת רבי יוחנן אמר אוכלת אפילו לרבי מאיר דאמר אינה אוכלת הני מילי משתמרת לביאה פסולה דאורייתא אבל דרבנן אכלה וריש לקיש אמר אינה אוכלת אפילו לר"א ורבי שמעון דאמרי אוכלת הני מילי דיש לו להאכיל במקום אחר אבל הכא כיון דאין לו להאכיל במקום אחר לא</p>	<p>יבמות נח:ב</p>
<p>איתמר היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר ר' יוחנן אמר קיים פריה ורביה וריש לקיש אמר לא קיים פריה ורביה רבי יוחנן אמר קיים פריה ורביה דהא הווי ליה וריש לקיש אמר לא קיים פריה ורביה גר שנתגייר כקטן שנולד דמי</p>	<p>יבמות סב:א</p>

האמורא רבי יוחנן (רבי יוחנן בר נפחא) 125 מחלוקות

יבמות סב:א	דאיתמר היו לו בנים בהיותו עובד כוכבים ונתגייר רבי יוחנן אמר אין לו בכור לנחלה דהא הוה ליה ראשית אונו וריש לקיש אמר יש לו בכור לנחלה גר שנתגייר כקטן שנולד דמי
יבמות סה:ב	אתמר רבי יוחנן ורבי יהושע בן לוי חד אמר הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה וחד אמר אין הלכה כרבי יוחנן בן ברוקה
יבמות עז:א	דכי אתא רבין א"ר יוחנן בת גר עמוני ובת מצרי שני רבי יוחנן אמר כשרה ור"ל אמר פסולה ר"ל אמר פסולה דיליף לה מל"ג באלמנה ר' יוחנן אמר כשרה דתני רבי זכאי קמיה דר' יוחנן (ויקרא כא, יד) כי אם בתולה מעמיו יקח אשה להביא גיורת מכנה שהיא כשרה לכהונה
יבמות פ:ב	איתמר סימני סריס רב הונא אמר עד שיהו כולם רבי יוחנן אמר אפי' באחד מהן היכא דהביא שתי שערות בזקן כולי עלמא לא פליגי דעד שיהו כולן כי פליגי בשלא הביא
יבמות פא:א	אמר ר"ל מאכילה בתרומה ואין מאכילה בחזה ושוק רבי יוחנן אומר אף מאכילה בחזה ושוק
כתובות כ:א	ת"ר כותב אדם עדותו על השטר ומעיד עליה אפילו לאחר כמה שנים אמר רב הונא והוא שזוכרה מעצמו רבי יוחנן אמר אע"פ שאין זוכרה מעצמו
כתובות לד:ב	דכי אתא רב דימי אמר חייבי מיתות שוגגין וחייבי מלקיות שוגגין ודבר אחר ר' יוחנן אמר חייב וריש לקיש אמר פטור ר' יוחנן אמר חייב דהא לא אתרו ביה ר"ל אמר פטור כיון דאילו אתרו ביה פטור כי לא אתרו ביה נמי פטור
כתובות לה:א	ודבר אחר רבי יוחנן אמר חייב מיתות איתקוש חייבי מלקיות לא איתקוש ריש לקיש אמר פטור בפירוש ריבתה תורה חייבי מלקיות כחייבי מיתות היכן ריבתה תורה אמר אביי אתיא (במדבר לה, לא) רשע (דברים כה, ב) רשע
כתובות עא:ב	רבי יוסי אומר בעניות שלא נתן קצבה: וכמה קצבה אמר רב יהודה אמר שמואל "ב חדש רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן עשר שנים רב חסדא אמר אבימי רגל שכן בנות ישראל מתקשטות ברגל
כתובות עז:א	אתמר ר' אבא בר יעקב אמר ר' יוחנן הלכה כרשב"ג רבא אמר רב נחמן הלכה כדברי חכמים
כתובות עח:ב	אלו הן ידועין ואלו הן שאינן ידועין אמר ר' יוסי ברבי חנינא ידועין מקרקעי שאינן ידועין מטלטלין ור' יוחנן אמר אלו ואלו ידועין הן ואלו הן שאינן ידועין כל שיושבת כאן ונפלו לה נכסים במדינת הים
כתובות פד:א	מאי לכושל רבי יוסי ברבי חנינא אומר לכושל שבראיה רבי יוחנן אמר לכתובת אשה משום חינא
כתובות פז:ב	בשלמא מן הנשואין משום מזוני אלא מן האירוסין מאי טעמא אמר עולא משום חינא ר' יוחנן אמר לפי שאין אדם רוצה שתתבזה אשתו בבית דין
כתובות קא:ב	אתמר האומר לחבירו חייב אני לך מנה רבי יוחנן אמר חייב ור"ל אמר פטור
נדרים מב:א	לימא בהא קמיפליגי דרב ושמואל סברי אדם אוסר דבר שברשותו אפילו לכשיצא מרשותו ורבי יוחנן ור"ל סברי אין אדם אוסר דבר שברשותו לכשיצא מרשותו
נדרים מב:ב	בנכסים אלו כ"ע לא פליגי כי פליגי בנכסי רב ושמואל סברי ל"ש נכסים אלו ל"ש נכסי אדם אוסר ור' יוחנן ור"ל סברי נכסים אדם אוסר נכסי אין אדם אוסר
נדרים סה:א	קונם שאני (נכנס לבית זה שהכלב) וכו' מת נולד הוא א"ר הונא נעשה כתולה נדרו בדבר ור' יוחנן אמר כבר מת וכבר עשה תשובה
נזיר יד:א	נטמא בימי בנו רבי יוחנן אמר סותר ריש לקיש אמר אינו סותר רבי יוחנן אמר סותר חדא נזירות אריכתא היא ריש לקיש אמר אינו סותר נזירות דידיה לחוד ודבריה לחוד
נזיר יד:ב	נטמא בימי צרעתו ר' יוחנן אמר סותר ריש לקיש אמר אינו סותר רבי יוחנן אמר סותר דהא בנזירות קאי ריש לקיש אמר אינו סותר צרעת לחוד ונזירות לחוד

האמורא רבי יוחנן (רבי יוחנן בר נפחא) 125 מחלוקות

- נזיר טז:ב איתמר מי שנזר והוא בבית הקברות **ר' יוחנן** אמר נזירות חלה עליו **ור"ל** אמר אין נזירות חלה עליו **ר' יוחנן** אמר נזירות חלה עליו סבר מיתלא תליא וקיימא כיון דמשכחא טהרה חיילא **ור"ל** אמר אין נזירות חלה עליו
- נזיר ל:א **האיש מגלח** על נזירות אביו ואין האשה מגלחת על נזירות אביה כיצד מי שהיה אביו נזיר והפריש מעות סתומים על נזירותו ומת ואמר הריני נזיר על מנת שאגלח על מעות אבא אמר **ר' יוסי** הרי אלו יפלו לנדבה אין זה מגלח על נזירות אביו איזהו שמגלח על נזירות אביו מי שהיה הוא ואביו נזירים והפריש אביו מעות סתומים לנזירותו ומת זה הוא שמגלח על נזירות אביו
- נזיר נג:ב **רבי יוחנן** אמר אין הנזיר מגלח עליהן דהא קתני ברישא על אבר מן המת ועל אבר מן החי וכו' שיש עליהן כזית בשר אין אבל אין עליהם לא **ור' שמעון בן לקיש** אומר מגלח מדלא קתני בסיפא
- נזיר נג:ב אין עליהן בשר כראוי מאי **רבי יוחנן** אמר אין הנזיר מגלח עליהן **ריש לקיש** אמר הנזיר מגלח עליהן
- סוטה כז:א אמר **שמואל** ישא אדם דומה ואל ישא בת דומה שזו באה מטיפה כשרה וזו באה מטיפה פסולה **ור' יוחנן** אמר ישא אדם בת דומה ואל ישא דומה שזו עומדת בחזקת כשרות וזו אינה עומדת בחזקת כשרות
- גיטין ג:א דאמר מר בפני כמה נותנו לה **רבי יוחנן** ו**רבי חנינא** חד אמר בפני ב' וחד אמר בפני ג
- גיטין יז:א איתמר מפני מה תיקנו זמן בגיטין **רבי יוחנן** אמר משום בת אחותו **ריש לקיש** אמר משום פירות
- גיטין יז:ב מאימתי מוציאין לפירות **רבי יוחנן** אמר משעת כתיבה **וריש לקיש** אמר משעת נתינה
- גיטין יח:ב איתמר אמר לעשרה כתבו גט לאשתי אמר **ר' יוחנן** שנים משום עדים וכולם משום תנאי **וריש לקיש** אמר כולם משום עדים
- גיטין ל:א המלוה מעות את הכהן ואת הלוי ואת העני להיות מפריש עליהן מחלקן מפריש עליהן בחזקת שהן קיימין ואינו חושש שמא מת הכהן או הלוי או העשיר העני מתו צריך ליטול רשות מן היורשים אם הלוון בפני ב"ד אינו צריך ליטול רשות מן היורשין: **גמ'** ואף על גב דלא אתו לידיה אמר **רב** במכרי כהונה ולויה **ושמואל** אמר במזכה להם ע"י אחרים
- גיטין ל:ב תניא רבי אומר יורשין שירשו ומי איכא יורשין דלא ירתי אלא אמר ר' יוחנן שירשו קרקע ולא שירשו כספים **א"ר** **יונתן** הניח מלא מחט גובה מלא קרדום גובה מלא קרדום **ור' יוחנן** אמר אפילו הניח מלא מחט גובה מלא קרדום
- גיטין לא:א מאי מעת לעת **ר' יוחנן** אמר מעת לעת של בדיקה רבי אלעזר בן אנטיגנוס אומר משום **רבי אלעזר בר' ינאי** מעת לעת של הנחה תנן אם אבדו הרי זה חושש מעת לעת
- גיטין לג:א מאי מפני תיקון העולם **ר' יוחנן** אמר מפני תקנת ממזרים **ריש לקיש** אמר מפני תקנת עגונות ר' יוחנן אמר מפני תקנת ממזרים סבר לה כרב נחמן דאמר בפני שנים ובי תרי לית להו קלא והיא לא שמעה ולא ידעה ואזלה ומינסבא ואיכא ממזרים וריש לקיש אמר מפני תקנת עגונות סבר לה כרב ששת דאמר בפני ג' ובי תלתא אית להו קלא ושמעה וידעה ולא מינסבא ותקנת עגונות הוא דאיכא
- גיטין מא:א איתמר העושה שדהו אפותיקי לאחרים ושטפה נהר אמי שפיר נאה **א"ר יוחנן** אינו גובה משאר נכסים **יאבבה דשמואל** אמר גובה משאר נכסים
- גיטין מז:ב אמר **רבי יוחנן** אמר מביא וקורא קנין פירות כקנין הגוף דמי **ר"ל** אמר מביא ואינו קורא קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי
- גיטין מז:ב איתמר המוכר שדהו לפירות **ר' יוחנן** אמר מביא וקורא **ריש לקיש** אמר מביא ואינו קורא
- גיטין מח:א דאיתמר המוכר שדהו בזמן שהיובל נוהג **ר' יוחנן** אמר מביא וקורא **ר"ל** אמר מביא ואינו קורא
- גיטין מח:א אמר **רבי יוחנן** אמר מביא וקורא קנין פירות כקנין הגוף דמי **ר"ל** אמר מביא ואינו קורא קנין פירות לאו כקנין הגוף דמי

האמורא רבי יוחנן (רבי יוחנן בר נפחא) 125 מחלוקות

- גיטין נא:א
איתמר מי שמת והניח שתי בנות וכן וקדמה הראשונה ונטלה עישור נכסים ולא הספיקה שניה לגבות עד שמת הבן
א"ר יוחנן שניה ויתרה וא"ל ר' חנינא גדולה מזו אמרו מוציאין לפרנסה ואין מוציאין למזונות ואת אמרת שניה ויתרה
והא פרנסה דמיקץ קייצא מיכתב לא כתיבא וקא מוציאה
- גיטין נג:א
אמר חזקיה דבר תורה אחד שוגג ואחד מזיד חייב מאי טעמא היזק שאינו ניכר שמיה היזק ומה טעם אמרו בשוגג
פטור כדי שיודיעו אי הכי אפילו במזיד נמי השתא לאוזוקי קא מכוין אודועי לא מודע ליה ר' יוחנן אמר דבר תורה
אחד שוגג ואחד מזיד פטור מאי טעמא היזק שאינו ניכר לא שמיה היזק ומה טעם אמרו במזיד חייב שלא יהא כל אחד
ואחד הולך ומטמא טהרותיו של חברו ואומר פטור אני
- גיטין ע:ב
אמר כתבו גט לאשתי ואחזו קורדייקוס וחזר ואמר אל תכתבו אין דבריו האחרונים כלום: אר"ש בן לקיש כותבין
ונותנין גט לאלתר ר' יוחנן אמר אין כותבין אלא לכשישתפה
- גיטין ע:ב
ולעולם אין כותבין אלא לכשישתפה במאי קמיפלגי ר"ל מדמי ליה לישן ר' יוחנן מדמי ליה לשוטה ר' יוחנן נמי
לידמיה לישן ישן לא מחוסר מעשה האי מחוסר מעשה ר"ל נמי נידמיה לשוטה שוטה לא
- גיטין פו:ב
חמשה שכתבו כלל כו': היכי דמי כלל היכי דמי טופס אמר רבי יוחנן זמן אחד לכולן זהו כלל זמן לכל אחד ואחד זהו
טופס וריש לקיש אמר אפילו זמן אחד לכולן נמי הוי טופס אלא היכי דמי כלל דכתב אנו פלוני ופלוני גירשנו נשותינו
פלונית ופלונית
- קידושין יג:ב
דתנן האשה שהביאה חטאתה ומתה יביאו יורשין עולתה אמר רב יהודה אמר שמואל והוא שהפרישתה מחיים אבל
לא הפרישתה מחיים לא אלמא קסבר שיעבודא לאו דאורייתא אמר רב אסי א"ר יוחנן אע"ג שלא הפרישה מחיים
אלמא קסבר שיעבודא הוה דאורייתא
- קידושין יג:ב
הא פליגי בה חדא זימנא דרב ושמואל דאמרי תרוייהו מלוה על פה אינה גובה מן היורשין ולא מן הלקוחות ר' יוחנן
ור"ל דאמרי תרוייהו מלוה על פה גובה בין מן היורשין בין מן הלקוחות
- קידושין כט:ב
ת"ר ללמוד תורה ולישא אשה ילמוד תורה ואח"כ ישא אשה וא"ל לו בלא אשה ישא אשה ואח"כ ילמוד תורה
אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה נושא אשה ואח"כ ילמוד תורה ר' יוחנן אמר ריחיים בצוארו ויעסוק בתורה ולא
פליגי הא לן והא להו
- קידושין נא:א
איתמר עלה אמר ר' יהושע בן לוי הכל מודים כל היכא דאמר קדשי לה ארבעים מתוך שמונים קדשי לא יקדשו
ארבעים אלא אם כן קדשי שמונים לא קדשי לא נחלקו אלא בסתם מר סבר לאחריות קא מיכוון ומר סבר לקרבן גדול
קא מיכוון
- קידושין נא:א
איתמר תודה שנשחטה על שמונים חלות חזקיה אמר קדשי לה ארבעים מתוך שמונים ר' יוחנן אמר לא קדשי לה
ארבעים מתוך שמונים לאו
- קידושין נט:א
וכן האומר לאשה התקדשי לי כו': לא בא אחר וקידשה בתוך שלשים מהו רב ושמואל דאמרי תרוייהו מקודשת ואע"פ
שנתאכלו המעות מאי טעמא הני זוזי לא למלוה דמו ולא לפקדון דמו לפקדון דמו ברשותא דמרא קא
מתאכלי והני ברשותא דידה קא מתאכלי למלוה נמי לא דמו מלוה להוצאה ניתנה הני בתורת קידושין יחיבהו ניהלה
לא בא אחר וקידשה וחזרה בה מהו ר' יוחנן אמר חוזרת אתי דיבור ומבטל דיבור ריש לקיש אמר אינה חוזרת לא אתי
דיבור ומבטל דיבור
- קידושין נט:ב
ר' יוחנן אמר חוזרת אתי דיבור ומבטל דיבור ר"ל אמר אינה חוזרת לא אתי דיבור ומבטל דיבור
- קידושין נט:ב
כן היא שנתנה רשות לשלוחה לקדשה והלכה היא וקדשה את עצמה אם שלה קדמו קידושיה קידושין ואם של שלוחה
קדמו אין קידושיה קידושין לא קדשה את עצמה וחזרה בה מהו רבי יוחנן אמר חוזרת ר"ל אמר אינה חוזרת
- קידושין עט:ב
אמר רבה בר רב הונא וכולן בכרוכים אחריה תנו רבנן אשה נשאתי במדינת הים מביא ראייה על האשה וא"צ להביא
ראיה על הבנים ומביא ראייה על הגדולים ואין צריך להביא ראייה על הקטנים במה דברים אמורים באשה אחת אבל
בשתי נשים מביא ראייה על האשה ועל הבנים ועל הגדולים ועל הקטנים אמר ריש לקיש לא שנו אלא בקדשי הגבול
אבל ביוחסין לא ורבי יוחנן אמר אפילו ביוחסין
- קידושין פ:א
אר"ל משום רבי אושעיא זו היא ששורפין עליה את התרומה ר' יוחנן אמר אין זו חזקה ששורפין עליה תרומה